

Після вивчення дисципліни «Фінансовий ринок» студент повинен знати теоретичні засади функціонування фінансового ринку, особливості кожного виду фінансових інструментів, рух яких опосередковує взаємовідносини між суб'єктами фінансового ринку, особливості функціонування фінансових інститутів. Студент повинен уміти використовувати отримані теоретичні знання для проведення розрахунків ризику, дохідності, ціни та інших показників, що характеризують фінансові інструменти та функціонування фінансового ринку. Традиційний підхід, який базується на засвоєнні студентами переважно теоретичних знань, заважає формуванню творчого мислення, володіння теоретичними знаннями не завжди гарантує успішне застосування їх на практиці. Тому частиною навчального процесу для студентів-фінансистів мають бути практичні заняття щодо оцінювання цінних паперів і торгівлі ними. Так, для студентів, які вивчають «Фінансовий ринок», передбачено виконання індивідуального завдання «Щоденник трейдера», розв'язання кейсів, які базуються на фактичних даних вітчизняного фондового ринку. Для цього студентам пропонується скористатися можливостями набуття практичного досвіду за допомогою сучасних технологій.

Розвиток Інтернету та комп'ютерних технологій зробили біржовий ринок цінних паперів — важливішу складову фінансового ринку — доступним мільйонам індивідуальним приватним інвесторам у режимі реального часу, надали можливість працювати на провідних фондових біржах. У сучасних умовах для торгівлі цінними паперами потрібен лише надійний доступ до Інтернету та програмне забезпечення, за допомогою якого здійснюються торговельні операції. Одним з програмних комплексів, що для забезпечує доступ до біржових і позабіржових торгових систем у режимі реального часу є програмний комплекс QUIK. Він має серверну частину й робочі місця (термінали) клієнтів, які взаємодіють між собою через мережу Інтернет. Робоче місце QUIK — це спеціальна програма, що встановлюється на комп'ютер користувача, яка призначена для перегляду та аналізу біржових котирувань, а також для здійснення угод.

Електронна торгівля на сьогодні є новим напрямком у сфері інвестицій, що динамічно розвивається та якою користуються професійні та приватні інвестори. Через прямий доступ наказ на купівлю-продаж виконується всередині торговельної мережі або надходить безпосередньо на біржу з можливістю повного контролю відправлення, проходження або відміни. Клієнти брокерів можуть здійснювати торговельні угоди з той самою швидкістю, з якою це можуть зробити професійні біржові маркет-мейкери.

Кафедра фінансові ринки співпрацює з ПАТ «Українська біржа» та торговцями цінними паперами, що підключені до Навчальної торговельної системи біржі. Біржа надає можливість торговцям подавати замовлення на купівлю-продаж цінних паперів автоматично через так званий «шлюз» — спеціальну програму, через яку брокерська торговельна система взаємодіє з біржовою. Використання демо-версії Інтернет-торгівлі дозволяє студентам отримати практичні навички торгівлі на фондовій біржі.

Для проведення практичних занять з Інтернет-трейдингу потрібні комп'ютерні засоби, яких, на жаль, недостатньо. Позитивним вважаємо прийняття Вченою радою університету рішення про створення Навчально-тренувального центру для проведення занять з фінансового ринку. Це дозволить суттєво розширити можливості засвоєння студентами теоретичного матеріалу, отримати практичні навички роботи на фінансовому ринку.

*Демченко В.О., ст. лаборант
кафедри страхування*

ЯКІСТЬ МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОБОТИ ВИКЛАДАЧІВ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ВИКЛАДАННЯ СТРАХОВИХ НАУК

На сьогоднішній день освіта стратегічно важлива сфера життя суспільства. Перед ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», стоїть конкретне завдання, забезпечити організацію методичної роботи кафедри.

Методична робота — це заснована на досягненнях науки та передового досвіду система організаційної, дослідницької, науково-практичної, інформаційно-технічної діяльності ректорату, факультетів, кафедр, навчально-методичного відділу і науково-педагогічного складу, яка спрямована на вирішення завдань з підвищення ефективності навчально-виховного процесу, якості підготовки фахівців і вдосконалення професійної компетентності науково-педагогічних працівників.

До основних завдань методичної роботи варто віднести:

- перспективне та поточне планування навчально-методичної роботи;
- удосконалення методики викладання наук і дисциплін використання інноваційних технологій навчання;
- удосконалення навчальних планів і програм підготовки фахівців;
- вивчення обсягу й змісту самостійної роботи студентів, розробка методичних рекомендацій із планування, організації і контролю самостійної роботи студентів;
- створення умов для уніфікації науково-методичного забезпечення дисциплін, розробка та видання підручників, навчальних і навчально-методичних посібників, рекомендацій, наочних засобів навчання тощо;
- формування фонду навчально-методичних матеріалів та ефективного використання навчально-лабораторної бази;
- аналіз забезпеченості навчального процесу навчально-методичною літературою, формування поточних планів видання підручників, навчальних і навчально-методичних посібників.

Якість методичного забезпечення, освітніх послуг і рівень підготовки фахівців в університеті визначається багатьма чинниками. Одним з найголовніших є високий фаховий рівень викладачів університету. Велике значення має педагогічна майстерність викладача, його постійна участь у науково-дослідній роботі, наявність власних наукових розробок тощо. Адже саме такий викладач може забезпечити викладання на високому рівні, спираючись на останні досягнення науки і практики, дати студентам глибші та ґрунтовніші знання. У зв'язку з цим постає необхідність стимулювання дослідницької діяльності викладачів університету.

Важливу роль при цьому відіграє сучасний процес оновлення навчально-методичного комплексу, який базується на матеріально-технічному забезпеченні. На даний момент компютеризація навчального процесу є досить важливим і суттєвим прикладом. Накопичення інформації сприяє розвитку кафедри подальшим науковим дослідженням, удосконалення методики викладання курсів, розробках нових програм.

Отже, зміни в системі освіти обумовлюють зміни в системі науково-методичної роботи кафедри. Сучасний освітній процес безпосередньо залежить від якості методичного забезпечення, своєчасного опрацювання та оприлюднення методичних матеріалів. Постійні інновації щодо методичного забезпечення навчального процесу (що є усталеною практикою КНЕУ) сприятимуть, на нашу думку, виведенню навчально-методичного процесу ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» на рівень провідних дослідницьких університетів, що сприятиме вищому рівню підготовки кваліфікованих фахівців.

*Деяк М.Ю., викладач,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ

Іншомовна комунікативна компетенція майбутнього економіста — здатність до вільного усного та писемного спілкування іноземною мовою в межах тем, необхідних для здійснення майбутньої професійної економічно спрямованої діяльності. Комунікативна компетенція студента-економіста містить такі складові: лінгвістична, соціокультурна та стратегічна компетенції.

Лінгвістична компетенція формується у на заняттях з іноземної мови, під час самостійної роботи та підготовки до занять. Лінгвістична компетенція передбачає навчання студента граматики, лексики, фонетики, орфографії та орфоепії, семантики, а також навчання основам ділової іноземної мови та структурним елементам економічної науки. До соціокультурної компетенції студентів-економістів в межах дисципліни «Іноземна мова» відноситься формування знань студентів про соціокультурні особливості ведення бізнесу за кордоном, особливості тактики та стратегії проведення ділових переговорів за кордоном, історія світової економіки тощо. До стратегічної компетенції студентів-економістів відноситься власне вміння організовувати спілкування, проводити економічні заходи, планувати роботу тощо.

До ефективних методів навчання іноземних мов належать акмеологічні методи, які об'єднують у собі комунікативні цілі: мікронавчання (micro teaching); швидке збирання ідей (brainstorming); навчання через дію (learning though); колективна взаємодія (interactive learning); демонстрація (demonstration); перекодування інформації (information solving); рольові ігри (role-play). Факторами, які сприяють активізації пізнавальної діяльності студентів і покращанню їх комунікативної компетенції, є застосування інтерактивних технологій навчання, підбір цікавих і